

ADLİ TIP ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ'NE BAŞVURAN ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARI OLGULARININ DEĞERLENDİRİLMESİ*

EVALUATION OF THE CHILD SEXUAL ABUSE CASES ADMITTED TO MUGLA DIRECTORATE OF THE FORENSIC MEDICINE DEPARTMENT

Yrd. Doç. Dr. Zöhre IRMAK*
Yrd. Doç. Dr. Media SUBAŞI BAYBUĞA*
Yrd. Doç. Dr. M. Bülent SAVRAN**
Yrd. Doç. Dr. M. Serpil TALAS***

Adli Bilimler Dergisi / Turkish Journal of Forensic Sciences, 9 (4): 18 - 22, 2010

ÖZET

Giriş ve Amaç: Türkiye'de çocuk cinsel istismarı giderek artan bir halk sağlığı problemi haline gelmiştir. Buna rağmen konu hakkında sınırlı sayıda araştırma var. Bu çalışma, Muğla Adli Tıp Şube Müdürlüğüne başvuran çocuk cinsel istismar olgularını değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Ocak-Aralık 2008 yılında Muğla Adli Tıp Şube Müdürlüğüne başvuran ve adına adli rapor düzenlenmiş olgular Mart 2010 yılında retrospektif olarak taranarak 18 yaşın altında olduğu tespit edilen 77 cinsel istismar olgusunun kayıtları incelenmiştir.

Bulgular: Cinsel istismar mağdurlarının yaş ortalaması 12.86 ± 2.85 yıl ve %97.4'ünün (75 kişi) kız olduğu görülmüştür. Cinsel istismara teşebbüs nedeniyle başvuran olguların adli raporları incelendiğinde %26.0'sında (20 kişi) vajinal penetrasyon, %13.0'ünde ise (10 kişi, ikisi erkek, 8'i kız çocuğu) anal penetrasyon tespit edilmiştir.

Tartışma ve Sonuç: Olguların (77 çocuk) %39.0'u vajinal ya da anal yolla cinsel istismara maruz kalmıştır. Cinsel istismarının sıklıkla gizli kaldığı ve vakaların önemli bir kısmının bildirilmediği göz önünde bulundurulduğunda; çocuk cinsel istismarı yaygınlığının belirlenmesi ve önlenmesi oldukça önem kazanmaktadır. Bu nedenle çocuk cinsel istismarı ile ilgili (prevalansı, risk faktörleri, sonuçları vb.) geniş ölçekte çalışmaların yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, cinsel istismar, Adli Tıp, Muğla

ABSTRACT

Introduction and Aim: Child sexual abuse has becoming an increasing community health problem in Turkey. However, there are a limited number of studies on this subject. This study was conducted to evaluate the child sexual abuse cases that reported to the Mugla Directorate of the Forensic Medicine Department.

Methods: The 77 filed sexual abuse cases identified retrospectively at March 2010 under 18 years old which were reported to the Mugla Directorate of the Forensic Medicine Department from January 2008 to December 2008.

Results: The mean age of the sexual abuse victims was determined to be 12.86 ± 2.85 years and 97.4% of them were girl. Examining the forensic report of the individuals who admitted to sexual abuse, the following are identified: vaginal penetration 20.0% (20 case) and anal penetration 13.0 % (10 case).

Discussion and Conclusions: 39.0 %of the cases (77 child) were determined to be exposed to anal or vaginal sexual abuse. Considering that sexual abuse often remain hidden and taking into consideration of the unreported significant portion of the cases; it becomes crucial to determine the prevalence and prevention of child sexual abuse. For this reason, wide-scale studies concerning child sexual abuse (prevalence, risk factors, outcomes and so on.) have to be done.

Keywords: Child, sexual abuse, Forensic Medicine, Mugla.

* Bu çalışma IV. Ulusal Psikiyatri Hemşireliği kongresinde "poster bildiri" olarak sunulmuştur.

* Muğla Üniversitesi Muğla Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

** Muğla Adli Tıp Şube Müdürlüğü

*** Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

GİRİŞ

Çocuk istismarı ve ihmali tüm dünya ülkeleri için önlenebilir tıbbi, ahlaki ve hukuki boyutu olan önemli bir halk sağlığı sorunudur (1,2). Çocuk istismarı; fiziksel, cinsel, duygusal istismar ve ihmal olmak üzere dört grupta sınıflandırılmaktadır. Çocuk cinsel istismarı psiko-sosyal gelişimini henüz tamamlamamış bir çocuğun bir yetişkin tarafından cinsel doyum için kullanılmasıdır (1,2,3). Cinsel istismar oral-genital, genital veya oral temas ile olabileceği gibi, teşhircilik, röntgencilik ve pornografide kullanım şeklinde de olabilen tüm davranışları kapsar (2).

Çocuklar cinsel istismara maruz kaldıklarında uzun dönem olumsuz sonuçlar gelişebilmektedir (4, 5, 6). Bir çalışmada Çocuk cinsel istismara maruz kalan çocukların %55'inin ilk bir yıl içinde bir psikiyatrik tanı aldığı bildirilmektedir (4). Bu çocuklarda anksiyete, post-travmatik stres bozukluğu, majör depresyon, (4, 7) kronik ağrı (5), uygunsuz cinsel davranışlar(cinsel ilişki taklidi, anüs veya vajinaya yabancı cisim sokmak, insanlara sürünmek vb)(2,7) kaygı bozuklukları (3) sık görülmektedir. Birçok faktörün çocuk cinsel istismarını arttırdığı belirlenmiştir. Cinsiyet (kız çocuğu), yaş, fiziksel ve mental özürüllük, düşük sosyo-ekonomik düzey, boşanma, alkol ve madde kullanımının çocuk cinsel istismarı arttıran risk faktörleridir (7).

Batıda çocuk cinsel istismarı ve ihmali 1960'lı yıllardan itibaren önemli bir sağlık sorunu olarak kabul edilmektedir (8,9,10). Farklı ülkelerde yapılan çeşitli çalışmalarda çocuk cinsel istismarı sayısında önemli bir artışın olduğu gösterilmektedir (4,7,11). Bunun nedeni olarak hem istismara ve ihmale uğrayan çocuk sayısındaki artış hem de halkın ve profesyonellerin farkındalığın artması ile birlikte bildirim yapılması oranındaki artış olarak düşünülmektedir (7,9). Bununla birlikte bir çok çocuk, cinsel istismarı çeşitli nedenlerle açıklamadığı ve durumu yıllarca gizlediği (8,12,13,14) için rapor edilmeyen vakalar

bilinenden çok daha fazladır (8,13) Literatürde vakaların ancak %8-15'i'nin rapor edildiği, önemli bir kısmının çocuk tarafından ortaya çıkarılmadığı bildirilmektedir (9). Rapor edilen çocuk istismarı olgularının yaklaşık %10'unun çocuk cinsel istismar olguları olduğu belirlenmiştir(7). Toplum tabanlı örneklem grubunda yapılan çalışmalarda ise, çocuk cinsel istismarı prevalansı kadınlarda %16.8 ve erkeklerde ise %7.9'dur (15). Avustralya'da 1745 kişide üzerinde yapılan çalışmada ise herhangi bir çocuk cinsel istismarı prevalansı kızlarda %17.0 erkeklerde %6.6 bulunmuştur (11).

Türkiye'de çocuk cinsel istismarı giderek artarak önemli bir problem haline gelmesine rağmen (16,17), çocuk cinsel istismarı prevalansı ile ilgili veri yoktur (9, 13, 18). Çocuk istismarı koruma sisteminin yokluğu nedeniyle sadece hastanelere rapor edilen çok az vaka istismar başlığı altında veri olarak bildirilmektedir (16). Ancak bu konuda İstanbul'da yapılan bir çalışmada yüksekokul kız öğrencilerinin (1871 kişi) 13.4%'ünün (250 kişi) çocukluk döneminde cinsel istismara maruz kaldıkları bildirilmiştir (14). Yine İstanbul'da 839 lise öğrencisinde çocuk istismarı ve ihmali değerlendirilmiş ve öğrencilerin %10.7'si cinsel istismar (ensest dahil) belirtmişlerdir (18).

Türkiye'de çocuk cinsel istismarı 1990'lı yılların ortalarına kadar da ihmal edilmiştir (8). Konu ancak son yıllarda toplumsal bir sorun olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Buna rağmen çocuk istismarı ve ihmali hakkında toplum, profesyonel ve yönetsel farkındalığın halen oldukça düşük olduğu belirtilmektedir (16). Yapılan bir çalışma'da Doğu Anadolu'da birinci basamakta çalışan hekimlerin çocuk istismarı şüphelilerin rapor edilmesi ve belirlenmesine yönelik yeterli bilgi ve tutumlarının olmadığı gösterilmiştir (19). Hekim ve diğer sağlık personelinin çocuk cinsel istismar ve ihmalin korunması, belirlenmesi, rapor edilmesi ve tedavi edilmesi konusundaki bilgilerini arttırmak için bir